

butlletí informatiu
novembre 2008

**Agrupació
Excursionista
“Catalunya”**

Campament de tardor (foto: Júlia Potrony)

Campament de tardor (foto: Júlia Potrony)

Anem fent camí!

L'editorial del mes passat acabava amb un "**això s'anima!!!**". Aquest mes d'octubre hem comprovat aquesta animació.

El **campament de tardor**, organitzat per la secció infantil-juvenil, va ser un èxit de participació: més de cent persones (aproximadament uns 50 nens i 50 adults). L'opinió general és de satisfacció.

El divendres 17 es va celebrar el **sopar nepalès-tibetà**. Prop de 70 persones ens vam ajuntar. Hem de felicitar als organitzadors pel treball realitzat i la gran quantitat d'hores esmerçades. Encara a l'Agrupació hi resten la majoria dels ornaments de l'ambientació per qui en vulgui fruir.

La **secció infantil** quasi està plena. En algun dels grups ja han penjat el cartell de complet. Resten algunes places dels més petits -en part és comprensible-. Algunes altres seccions s'espavilen i van proposant **activitats a l'abast de qui hi vulgui** participar. L'escola **Gla-cera** va fer els seus cursos.

Un grup molt animat ja ha començat a ballar a ritme **country**. Els **sopars dels dijous** són més nombrosos.

Els grups de joves (**18-30 anys**) i els de mitja edat (**30-45 anys**) ja han començat les seves trobades i programat algunes sortides.

La ruta del **Císter** té més senderistes que mai.

Aquest mes hi ha rècord de **socis nous**.

Són algunes expressions de la vitalitat que estem gaudint.

Hi ha un savi que deia: "**És fàcil apuntar-se on hi ha èxit. Molt més difícil és crear-lo on no n'hi ha**". Agraïm als qui participen a les activitats. **Animem** a tothom a fer-ho. **Felicitem** a les persones que dediquen imaginació, temps, esforç i a vegades diners de la seva butxaca per crear coses noves, a voltes en contra de la inèrcia, no sempre reeixint-hi, però amb l'esperit de que **l'Agrupació vagi fent camí i obrint noves rutes**.

Agraïment

Agraïm a l'**Agustí Rispa Roca** que fa uns dies ens va obsequiar amb 20 **banderins antics** diferents de l'Agrupació. Ell era el qui des de 1958 els estampava amb aerografia. El sistema consistia en una base de seda amb emprimació i, ajudat amb plantilles, anava pintant a mà un a un els banderins amb un aerògraf.

Membre de diversos clubs i fundador del Camping Club Caravaning de Catalunya, del C. E. Sant Martí...

Travessa del Pic de las Espadas

Aprofitant el pont de s. Joan, vàrem decidir a anar a fer un "3000" que no havíem fet:

El Pic de las Espadas (3.332 m)

Vàrem anar de Barcelona fins a Eriste i després per la pista de la vall de l'Aigüeta d'Eriste fins a l'aparcament proper a la Cascada de la Espigantosa. Des d'allà pugem cap al Refugi Àngel Orus, sense oblidar-nos de fer un munt de fotos a la cascada, que porta una quantitat d'aigua impressionant. Així mateix, durant tot el recorregut, observem la gran quantitat d'aigua que porta el torrent, conseqüència de les abundants nevades caigudes a finals d'hivern i sobre tot a la primavera.

Quan arribem al Refugi és mitja tarda i ens disposem a fer temps per esperar l'hora del sopar. Piquem una mica del menjar que portem, fem fotos, etc.

Quan finalment arriba l'hora de sopar ens instal·lem al menjador, on ens el serveixen en unes safates tipus "self service". Això fa ressaltar més encara l'aspecte de caserna, que té el menjador, allargat, pintat de blanc i sense cap tipus de decoració. Crec que pocs refugis han patit un engrandiment i reforma tan desafortunats com aquest, que ha passat de ser una petita i senzilla, però càlida cabana, a aquesta construcció quasi faraònica d'ara. Per sort l'ambient de les taules i l'amabilitat dels guardes compensa una mica.

Conversant amb l'altra gent, comprovem que la majoria pujarà l'endemà al Posets i els qui no, és per que l'han fet avui. No sembla que ningú tingui

intenció d'anar a l'Espadas. Estarem doncs ben tranquils.

L'endemà ens llevem d'hora i sortim gairebé a les fosques amb tota la corrua que va cap al Posets, ja que la primera part de l'itinerari és coincident.

Quan hem fet uns 300 m de desnivell comencem a trobar clapes de neu, que aviat es transformen en un mantell continu. Tot i que ja havíem sentit dir que quedava encara molta neu, quedem sorpresos de la gran quantitat que n'hi ha (s'hi podria anar perfectament amb esquís!).

Aviat deixem a la dreta els que pugem al Posets i ens encaminem cap a l'Ibon de Llardaneta, que trobem encara totalment gelat i cobert de neu. Des d'allà tranquil·lem cap a la dreta, i després de superar una careneta, ataquem la pendent cap al Coll de Pavots. Són quarts de nou, som quasi a 3.000 m, i la neu ja comenta a estar toveta... Que no ens passi res a la baixada!

Quan arribem al coll de Pavots (3.097), no ens podem estar de pensar que en tenim per unes quantes hores d'estar per sobre de la cota 3.000 i sense entretenir-nos gaire, per que la jornada es llarga, pugem en pocs minuts al pic de Pavots (3.121 m), molt proper al coll. Ja tenim "al sac" el primer 3.000 del dia. Tornem tot seguit al coll i comencem la llarga ascensió per la Cresta de Las Espadas, no sense una certa preocupació veient que, contràriament al que

ens esperàvem, la cresta també està carregada de neu.

Comencem per un llom suau, que aviat es va estrenyent fins a convertir-se en una cresta esmolada. Encara que no és difícil, les timbes que hi ha a banda i banda la fan impressionant. Anem alternant trams de roca i de neu. La roca és bona, però la neu és tant inconsistent que el piolet no sembla que serveixi per gran cosa i això fa que estem tota l'estona en tensió tement que se'ns en vagi tot avall. No sabem si és millor anar amb els grampons o sense, o encordats o sense encordar i anem fent una mica de cada manera, i ben a poc a poc per assegurar cada petjada.

Tot passant per diversos pics secundaris i bretxes, ens anem apropant al cim de l'Espadas, que presenta un aspecte impressionant, tot cobert de neu, de manera que sembla més un pic dels Alps. De fet quan hi arribem no trobem cap creu ni fita que senyali el cim (si és que hi ha alguna cosa està totalment tapada per la neu). Estem ben sols, tothom és al Posets, que es veu ple de gent i passem una bona estona contemplant el fantàstic paisatge i menjant una miqueta que bé que ens ho hem guanyat.

Un cop fetes les fotos de rigor, comencem a baixar en direcció contrària d'on veníem: cap a la bretxa Jean Arlaud.

Seguint la mateixa tònica de timbes impressionants i neu "feta caldo" arribem a la Tuca de Llardaneta (3.311), després de superar l'únic pas en tot el

recorregut que ens obliga a posar una assegurança.

Continuant per l'aèria cresta, més d'una vegada ens quedem espantats al mirar enrere i veure que hem passat per algun punt on la neu era totalment buida per sota.

Quan arribem a la Tuqueta Roya (3.225m), fem una petita parada per estudiar la baixada ja que ens fa patir la possibilitat d'alguna allau per que ja s'ha fet bastant tard i hem observat que alguna pedra caiguda de la cresta al nostre pas arrossegava cap avall una bona quantitat de neu. Semblava només superficial, però no sabíem si al passar nosaltres podíem provocar que en baixés un major gruix.

Finalment decidim començar a baixar sense arribar a la bretxa Jean Arlaud. Comencem flanquejant per unes dretes pales de neu i cada pas que fem provoca una petita allau. Com que la cosa no té pinta d'arreglar-se, finalment decidim tirar recte avall pel lloc on ja havia baixat la capa superficial de neu.

Sembla que així la cosa aguanta, tot i que ens ensorrem bastant, la pendent és prou forta per anar baixant amb una relativa comoditat.

La pendent es va suavitzant fins arribar a una immensa clotada totalment plana. És el Forao de la Neu i a fe que n'hi ha una bona quantitat. Des d'aquí podem veure tot el recorregut sencer que hem fet per la cresta.

Deixant a l'esquerra l'espectacular Diente de Llardana, fem cap altra cop al lbon de Llardaneta i d'aquí cap al Refugi, on arribem a quarts de vuit del vespre, cansats però satisfets.

Un dels guardes ens pregunta com és que venim tan tard i al explicar-li les condicions en que hem trobat la cresta ens diu: *"¡Seguramente no era el mejor momento para hacerla!"*. Segurament que no, però així i tot ha estat una ascensió ben bonica... i sobre tot, emocionant.

Eduard Ruiz i Rosa M. Soler

PINTURA ARTÍSTICA / MANUALITATS / DIBUIX TÈCNIC
AEROGRAFIA / CERÀMICA / ESCULTURA

Carrer Ferran, 39
08002 BARCELONA

 Telèfon i fax
93 302 38 98

Finlàndia en caiac

Travessa del mar Bàltic

145 (222) km recorreguts arran d'aigua

(continuació)

(foto: Santi Rodríguez)

El dia més llarg volíem arribar a un càmping. Difícil va ser trobar-ho enmig de les canyes. Vam desembarcar a un lloc que ens ho semblava. No era així. Anàvem amb la intenció de trobar dutxes, sauna, cuina, bon espai per plantar la tenda, alguna botiga per aconseguir provisions... A més del nostre cansament només disposàvem d'un mínim d'espai i unes casetes tancades. Se'ns hi va afegir el desànim. Quan teníem el campament mig muntat apareix la Satu acalorada corrent en bicicleta. Ens venia a cercar per dur-nos al càmping que estava aprop. Quina va ser la nostra alegria quan vam trobar quasi de tot el que havíem somniat durant tota la llarga jornada a més d'una molt càlida rebuda per part d'ella. Un matrimoni de gent gran que estava pescant, al qual li havíem preguntat el lloc, l'havia trucat perquè ens

cerqués. Tot un detall. Uns bungalows van refer el cansament dels qui no vam dormir en tenda. El dia següent, 24, diumenge, estava tot tancat però ella va aconseguir que ens obrissin el restaurant i la botiga. Ens van portar en lanxa-taxi. Ella era la qui menava el càmping, ens va fer un preu més que mòdic. Per la nit ens va passar fotos de com és la vida a les illes a l'hivern, com van amb cotxes per sobre el mar gelat, com aparquen al mateix lloc que les barques que les han pujat al sostre amb cordes, la cacera de l'arç... Al municipi de Kulinge de 4 illes grans i més de 800 de petites hi viuen 350 persones. Nosaltres érem quasi el 5%. Cerquen gent per a viure-hi i treballar. Algú de nosaltres no descarta la possibilitat d'anar-hi una temporada.

La següent persona a destacar és n'Olof, el qui ens va llogar els caiacs i ens va aco-

llir en el seu càmping. Personatge peculiar. Havia format part de l'equip nacional de curses de fons. Una lesió l'havia retirat de l'esport. Fa 33 anys que va muntar el càmping. La majoria de les cases eren construïdes per ell mateix. Va gaudir molt amb la nostra presència. Té una sauna flotant i portàtil. Se l'endú aigües endins. Aprofita per fer sauna, alhora per pescar per una trapa que té al terra i, quan ha dormit la mona, torna cap a casa.

Una bona sauna finlandesa i el bany en l'aigua freda del mar ens va ajudar a passar l'ITV.

Hem de mencionar també n'Anders, de Suècia. Va haver de fer equilibris per encabir el nostre grup a l'alberg, que estava "supsaturat" degut a una marató femenina a Estocolm aquell cap de setmana.

Quasi sempre vam seguir el pla que estava traçat. En una ocasió vam haver de tornar enrera degut al fort vent de cara i, per la mateixa raó, un altre dia vam agafar un ferry. Hagués sigut molt arriscat donades les fortes condicions adverses i la gran distància. La majoria de les illes estan co-

municades per carreteres, transbordadors o ferrys. Els qui van a peu, bicicleta o caiac no paguen res.

A les llargues hores de navegació hi ha temps per a tot. Quan ja remes automàticament tens ocasió per pensar i per a no pensar posant la ment en blanc, per parlar, explicar acudits, jugar al "veo-veo" i per estar ben concentrat en les onades i el vent.

És un plaer lliscar sobre les aigües tranquil·les en un dia lluminós, contemplant les illes, les canyes, els ànecs i cignes... amb bons companys i només sentint el soroll de les pales a l'aigua.

Per un altre costat cremes molta adrenalina quan la cosa es posa "interessant".

La totalitat del grup vam fer uns 145 km (això suposa unes 75.000 palades). Un grupet van fer 7 més, no cabien tots els caiacs en el remolc de n'Olof. I quasi aquests mateixos van afegir després 73 km més en dos dies visitant la part nord de l'illa. Els puristes dirien que s'hi hauria de sumar un grapat més de quilòmetres degut al vent de cara.

La temperatura al vespre era d'uns 13°C, pel matí uns 11 i durant el dia es podia

(foto: Ismael Rodríguez)

arribar a 25. La de l'aigua era d'uns 15 a la costa, més freda a l'interior.

Els últims dies el grup es va dividir. Els més animats van continuar fent caiac, d'altres van visitar l'illa en bicicleta i la resta va saltar abans a Suècia per visitar-la. Al final ens vam trobar tots a Estocolm. Una ciutat molt interessant. Un casc antic molt endreçat. Difícil de veure-ho tot en pocs dies. Destaquem l'ajuntament amb els seus premis Nòbel, els museus, un parc amb els animals de la zona i cases de les diferents èpoques traslladades peça a peça, els seus innombrables edificis...

Suècia és un país amb molta riquesa acumulada. A Finlàndia la gent és més senzilla. A Åland és porta una vida rural. Passejant per la carretera vam veure una caseta amb productes ecològics, la llista de preus i una caixeta amb diners. Sense dependenta. S'agafa el que necessites i es paga.

Per sant Joan fan focs i aixequen uns pals amb braços adornats amb enramades de flors i fulles. Cada població té la seva forma característica.

L'últim ferry va ser de luxe o de super-luxe (9-10 pisos). Només per 6 o 9€.

Hi ha qui va saber treure'n bon profit. Ens va cridar l'atenció la quantitat de màquines escurabutxaques i que a la botiga el 80% fos de licors, el 10 % de xocolata i el 10% més per a la resta de productes. La gent sortia carregada com si haguessin anat a Andorra.

L'harmonia va regnar en tot el grup. Tothom disposat a que anés la mar de bé. Molts van ser els gestos d'ajuda. El qui tenia més força remolcava una estona al qui anava més fluix aquell dia. S'ha enfortit l'amistat que hi havia i n'ha nascut de nova. En tots hi ha un fort sentiment de satisfacció.

No es descarta que algun altre any es torni a fer algunes de les illes que resten, que en són moltes.

D'aquest naixement no sabem si va ser nen o nena però el que sí sabem és que ha sigut una criatura preciosa, preciosa. Va haver-hi plors de satisfacció al finalitzar el llarg part.

Quan arribo a casa, després d'obrir la maleta, un mosquit em "va fer un petó" de benvinguda a la galta. Ironia de la vida. (Mai he tingut mosquits a casa).

Xavi Sanchez

Activitats secció Caiac

El dissabte, 25 d'octubre, 10 membres de la secció van participar per primera vegada a la Copa Catalana de Piragüisme de caiac de mar que es realitzava a les platges de Tarragona. Molt satisfets de l'activitat. Vam quedar 4rts per punts. Dues medalles en l'especialitat femenina adulta. Un dinar de germanor, regals i bon sol van fer lluir l'acte.

El diumenge, 26, també ens vam fer pre-

sents a la IV^a trobada de piragüisme femení fent descens de l'Ebre de Miravet a Benifallet. Una esplèndida paella valeniana de l'Esther va fer emmudir a la concurrència.

En aquests moments 16 socis, un dia per setmana, estan realitzant un curset de caiac polo per adquirir millor domini del medi.

Durant el mes de novembre 15 persones realitzaran un taller de fabricació de pales esquimals.

RUTA DEL CÍSTER

CINQUENA JORNADA

27 de setembre del 2008

Figuerola del Camp - Montblanc

La colla que ens hem aplegat a Pedralbes, quedem gratament sorpresos en veure el gros i modern autocar que ens ve a recollir. Pugem, salutacions breus amb els que venen des de Sagrada Família. En Quim fa el recompte de cistercencs i cistercenques, n'hi surten 49 i engeguem. Qui més qui menys tothom ve preparat per aguantar algun xàfec, de moment el dia es presenta clar, però uns grossos nuvolots cap a la banda de mar ens fan estar recelosos. Parem a esmorzar a la benzina del Pla de Santa Maria i tot seguit l'autocar ens du fins a Figuerola del Camp, que va ser el final de la darrera etapa. Agafem el camí, una pista de terra, que tot fent giragoneses, en va enfilant pel Bosc del Rector. La corrua es va allargassant. Al cap d'una hora assolim el coll de Coloma. S'imposa una parada que serveix per contemplar i acomiadar-nos de la comarca de l'Alt Camp i del mar, que llueix allà lluny. Decidiment el dia és radiant, fa un bon Sol i l'entorn es veu remullat de fa poc. Uns quants decideixen enfilel-se al Tossal Gros, mentre la major part de la tro-

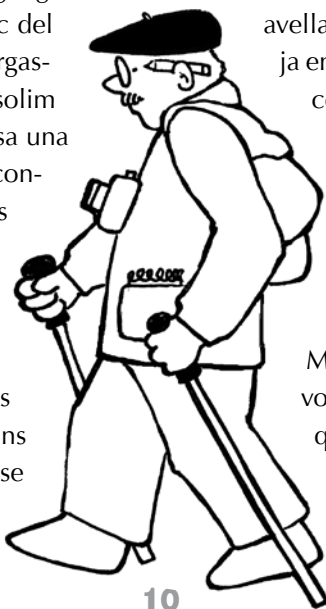
pa tirem avall per la mateixa pista que ens ha portat fins aquí dalt i entrem a la Conca de Barberà. Ara de baixada, es fa més fàcil el caminar i xerrar. Algun "angelet" s'ha dedicat a malmetre els senyals i això ens fa dubtar davant d'una cruïlla; res, els mapes i el bon seny ens fan escollir el bon camí. El pi blanc, la bruguerola ben florida, el romaní, farigola, alguna mateta de sajolida i l'esbarzer que ens ofereix els seus petits fruits, que collim tot passant, ens fan amable el camí, fins i tot un parell d'erols de bolets que davant del dubte, els deixem per a que segueixin creixent (algú opina que podrien ser el moixer-nó blanc). Arribem al pla, aquí el con-

reu de vinya, ametllers, oliveres i avellaners ens informen de que ja ens acostem a Prenafeta. Un

cop a dins del petit poble,

s'imposa una nova parada i esperar els valents que han pujat al Tossal Gros. Algú diu que ja només ens queda una hora de camí. Ja veiem

Montblanc, ara el camí vol fer quedar malament al qui ha dit això d'una hora i tot fent revolts ens retarda una bona estona l'entrada. Per fi traves-

sem el Francolí i penetrem al recinte emmurallat de Montblanc. Són les dues, la gana la tenim feta i el restaurant ens espera amb la taula parada. Deduïm que els d'aquest restaurant deuen estar renyits amb els del celler de Montblanc, car ens serveixen vi de Carinyena. Un cop que hem omplert el pap, sortim a fer la visita guiada, ens repartim en dos grups, cadascun amb el seu guia comencem pel monestir de St. Bartomeu, seguim per la muralla, el portal de St. Jordi, el call, l'església de St. Miquel, la parròquia de Sta. Maria, el petit claustre de Sta. Magdalena i fi-

nalment el Celler Cooperatiu, tot molt ben explicat pel guia. El passeig ha durat un parell d'hores. Davant de la botiga del celler s'organitza un petit picolabis regat amb cava autòcton Pont Vell, de molt bon passar. En Quim, amb molt bon criteri, abans d'haver de reprimir un amotinament dels cansats, ha fet venir fins aquí l'autocar. Anem pujant i recuperant els nostres llocs als seients i ja som de retorn. Sense cap problema entrem a Barcelona i els de Pedralbes ens acomiadem de la resta que segueixen fins a Sagrada Família.

Jordi Romagosa (soci 1224)

Última etapa del Císter

De Poblet a Santa Maria de Vallbona. 24 Km

Dissabte 22 i diumenge 23 de novembre

Hem arribat al final d'aquest bonica ruta.

Des del mes de febrer hem anat fent un recorregut que per molts dels assistents ha estat de descoberta de nous paisatges i d'una cultura molt arrelada a la terra

Et proposem caminar de **Poblet a Sta M. de Vallbona**, els dos monestirs cistercencs amb monjos i monges més famosos de Catalunya.

Dissabte, 22, caminarem de Poblet al **Coll de Montblanquet** i anirem a dinar a **Rocallaura** en un antic balneari per descobrir nous pobles d'aquestes contrades. A la tarda, opcionalment, visitarem la **Cova de l'Espluga de Francolí** (4,5€), per després gaudir tots junts d'una sorpresa. Ens allotjarem en règim de mitja pensió a l'Alberg Jaume I. No cal portar llençols i sí tovallola.

Diumenge, 23, visitarem el **Santuari del Tallat** i el poble de **Montblanquet** per arribar caminant a **Vallbona**. Qui vulgui visitar al **Monestir** (3,50€) i els demés podem anar a comprar oli a la **Cooperativa** de Vallbona. Farem el dinar i fi de festa al restaurant El Tallat. Hora sortida dissabte: 7,30 del matí des de Sagrada Família i 7,45 de Palau Reial. Hora de tornada cap a les 7 del vespre a Barcelona.

Preu soci 80€. Soci online 87. No soci 95€.

Aquest preu inclou el desplaçament i pensió completa dels dos dies.

novembre

dm 4	junta	Reunió
dc 5, 9, 16, 30	muntanya	Jornades d'iniciació al senderisme. 20 h.
dm 11	cultura	Montoriol: "BALONGS. A través del Senegal"
dc 12, 15, 16	glacera	Escalada en roca
dc 12	muntanya	Preparació sortida dels de 30 a 45 anys
dj 13	ere	Iniciació a l'espeologia. Xerrada. 20,15 h.
ds 15-16	caiaç	Pantà de Canelles, ferrata més caminada
dg 16	ere	Iniciació a l'espeologia. Sortida portes obertes
dg 16 i 23	muntanya	Montserrat i Guillerries grup de 30 a 45 anys
ds 22-23	muntanya	Ruta del Císter: de l'Espluga de Francolí a Vallbona de les M.
ds 22-23	infantil juvenil	Sortida de grup
dv 28	cultura	Cicle Everest: "Aires de muerte en el Everest. Crónica de una tragedia. Mayo 1996"
ds 29	ere	Avenc del Penyasegat de la Falconera (Garraf)
ds 29	A.E.C.	Plantada del pessebre
dg 30	muntanya	Cingles de Bertí

a s s e g u r a n c e s

Problemes, dubtes, consultes...

TRUCA'NS

Tel.: 93 319 06 72

Pino i Cata

De franc per a tots els socis de l'AEC

previsió **desembre**

dm 2	junta	Reunió
dc 3	muntanya	Iniciació al senderisme. Cloenda
ds 6-8	caiaç	Pantà de Grado
ds 13-14	infantil juvenil	Sortida de Nadal
dv 19	AEC	Sopar de Nadal
ds 27-30	muntanya	Penyagolosa (Castelló)

Pel mes de desembre i gener s'estan programant projeccions del cicle Everest dedicat especialment pels infantils. S'informarà del dia i hora.

Totes les activitats les trobaràs més detallades a: www.aec.cat

Si vols rebre la informació i recordatori de les activitats envia'ns el teu e-mail a: aec@aec.cat

Campament de tardor

Aquest any la Secció Infantil-Juvenil vam decidir organitzar el Campament de tardor, la veritat és que no teníem gaire clar de com sortiria... però, val a dir, que va ser tot un èxit!!!

Vam compartir dos dies envoltats de natura a la població de Queralbs. La Secció Infantil-Juvenil vam pujar dissabte al matí amb el tren fins a Ribes de Freser, alguns van gaudir del trajecte del Cremallera i els Juvenils, carregant la motxilla, fins a Queralbs. Ens vam reunir els quatre grups de la Secció per dinar a la zona d'acampada de la Farga. Un cop dinats van començar a arribar els primers socis!!! Per tant, va ser el moment de començar l'activitat de la tarda: una Gimcana. Els grups eren formats per nens, nenes, socis de diferents seccions, pares i mares!! Crec que els grans van gaudir més que els petits...

A les 20:00 el gran sopar, el menjador era ple de gom a gom!!! Uns bons macarrons, una botifarra, unes mandari- nes de postres i unes paraules per part del nostre Coordinador i d'en Jep, el nostre president. La Secció Infantil i Juvenil va tornar a la zona d'acampada per fer diferents jocs de nit i els socis... doncs els hi hauríem de preguntar... L'olor de la xocolata desfeta i la coca ens va despertar, i tots érem a punt per fer les diferents activitats: caminar, BTT, espeleologia,... i el més important un bon dinar i l'hora dels adéus. Si aquest any no has pogut venir, l'any que ve t'hi esperem!!!!

Núria Campo

Nou impuls

*Els membres de l'ERE estem treballant per a donar un nou impuls a l'equip.
Volem fer el cercle més gran, i estendre l'afició per l'espeleologia
a tothom que s'hi senti motivat.*

*Per això, convidem a tots els socis de l'Agrupació, que vulguin estar en contacte
amb nosaltres, i ser informats de les nostres activitats,
a que ens facilitin l'adreça de correu electrònic.*

*I si ho voleu, sereu ben acollits, i podreu compartir amb nosaltres
l'emoció de descobrir tot allò que s'amaga sota terra.*

*Per començar, en aquest butlletí podeu trobar informació
sobre la sortida de portes obertes del proper novembre.*

El nostre correu: espeleo@ere-aec.com i la pàgina: www.ere-aec.com

Sortida de portes obertes

La Fou de Bor - Cerdanya

16 de novembre de 2008

Adreçada a qui vulgui fer un tastet d'espeleologia, també per a la mainada amb els pares o tutors.

Sessió informativa i de coordinació: dia 13 de novembre de 2008, a les 20:15 h a l'AEC.

Cal portar: casc i enllumenat (lot, frontal, carburador...), roba adient, grana, "mono", xandall, etc i roba de recanvi.

Preu adults: soci: 17€, soci on line: 18€, no soci: 20€, infants, 10€.

Aquests preus inclouen: la inscripció i

el dinar del diumenge al xalet-refugi de la UEC de La Molina. No inclou el material personal ni els desplaçaments.

Assegurança obligatòria, qui no en disposi hi haurà d'afegir 3€ al preu de la sortida.

Inscripcions i informació a l'Agrupació Excursionista "Catalunya", fins el dia 11 de novembre.

Següent activitat:

Dissabte, 29 de novembre. Sortida a l'Avenc del Penyasegat de la Falconera (Garraf) (-99 m).

Adéu amiga...!!!

La vaig conèixer en una excursió, una d'aquelles sortides socials organitzades per la Secció de Muntanya de l'AEC, i en les que molt sovint hi pots fer amistats que perduren en el temps. Aquest va ser el nostre cas, la seva amistat ha durat fins ara, que ens ha deixat per sempre més.

Des d'aquell primer dia, ha anat venint a moltes activitats socials de l'AEC, i sobre tot a les relacionades amb activitats a l'aire lliure on la natura era el camp de joc. Quan era a la muntanya se la veia feliç. L'he vist a campaments d'estiu, als campaments de tardor, activitats de Setmana Santa, ponts llargs, sortides d'un dia o de cap de setmana... Amb el seu tarannà dòcil, pacífic i juganer va fer amistat amb tothom. L'he vist sempre al davant de la colla en moltes excursions, però també, al darrera i amb problemes de peus i mans, degut al llarg horari de la sortida o per la dificultat del terrenys, mai s'ha queixat.

L'última activitat que hem fet plegats, i que no oblidaré, han estat les darreres vacances d'estiu d'enguany: juntament amb els seus "pares" adoptius hem corregut per les terres franceses de la Lorraine i de l'Alsàcia amb una escapada a la Selva Negra i fins i tot a Luxemburg. Hem fet una pila de quilòmetres plegats i mai no se la sentit rondinar, sempre ha estat amatent a les necessitats de tots. Recordaré amb es-

pecial sentiment, el dia que ella i jo esperàvem a la resta de la colla i un munt de turistes japonesos ens van cosir amb els flaixos de tota mena d'aparells fotogràfics i que van fer-me enrogir; era la seva magnífica estampa que els hi cridava l'atenció.

Efectivament, la Lluna tenia un estil físic i animal molt propi, a més d'intel·ligent, formal, discreta i vigilant dels qui ja sabia que érem els seus amics, es feia estimar per tothom. La Lluna ens ha deixat, la Lluna ha passat feliç per la vida, envoltada de persones que l'han estimat i d'una "família" que li ha donat tot l'afecte que es mereixia. Adéu Lluna... Gràcies per les bones estones i la companyia que ens has donat.

Albert Sambola

GOS: Mamífer carnívor de la família dels canids, tingut amb domesticitat per l'home des dels temps prehistòrics. Animal molt intel·ligent i fidel a l'home.
(Diccionari de la Llengua Catalana)

BOLONGS a través del Senegal

Joaquim Montoriol

Catedràtic de Geologia de la UB

dimarts, 11 de novembre 2008, a les 20 h

El Senegal s'exten per una zona d'Àfrica extraordinàriament plana, en què hi manquen totalment les veritables muntanyes. Aquest fet no repercuteix pas en monotonia del paisatge: quatre rius i una espectacular diferència climàtica entre el Nord i el Sud, confereixen a la regió una forta personalitat, al mateix temps que unes diferències sorprenents. El Nord presenta un clima subsaharià amb zones desèrtiques; cap al Sud va augmentant la pluviositat, fins arribar a la veritable selva guineana. La nostra ruta, que comença a Dakar, es dirigirà precisament cap al Sud, tot travessant el Saloum, el Gàmbia i el Casamance.

Durant el recorregut anirem veient les particularitats de les diferents ètnies (wolofs, lebou, mandings, peul, etc.); podrem observar la varietat de la fauna ornitològica (dels voltors a les aus acuàtiques); com també la gran varietat botànica, en què sobresurten l'espectacular baobab i els gegantescos formatgers.

Utilitzant una piragua navegarem pels bolongs, aquest inimaginable laberint de centenars de quilòmetres de canals entrecreuat entre el manglar. El nostre itinerari acabarà a les selves de la baixa Casamance on, entre l'exuberat vegetació, continuen realitzant llurs pràctiques els animistes.

Laboratori de Viatges

Darrere el web del Laboratori trobaràs algú que t'escolta.
Sabem de Viatges des del 1971.

www.laboratorideviatges.cat

ricanyelles@laboratorideviatges.cat * Tel.: 664 29 80 82
Consultoria gratuïta per als socis de l'A.E.C.

Verema Baix Empordà

21 de setembre del 2008

Llevar-nos, rentar-nos, esmorzar i sortir equipats amb un mapa de carreteres i el croquis que vam rebre al correu. Compte! en agafar la AP7 i la seva ridícula limitació a 80 Km/hora. Ara algú es vanta de que s'ha reduït el nombre d'accidents, ben mirat si prohibissin els vehicles a motor i anéssim tots en tartana, segurament encara es reduiria més el nombre d'accidents, està clar que segurament això faria pujar el preu de la palla i això sempre perjudica als rucs...

Un cop a Calonge i seguint el croquis, no ens costa gens d'arribar al mas Ponsjoan, són al voltant de les 10, n'hi ha que ja hi són i la resta van arribant. Ens hi hem reunit una trentena. En Manel (l'amo del Mas) ens fa

seure a la graonada i ens fa una dissertació sobre la vida a pagès, les trifulgues d'alguna DO, les declaracions de sol urbanitzable i la lenta gansoneria de l'administració autonòmica quan es tracta de resoldre els casos que la pagesia hi presenta...

Tot seguit tota la colla, guiats per En Manel i els seus fills (sisena generació al Mas) ens dirigim, armats de tisores i galledes, cap una de les vinyes i amb molta més voluntat que destresa procedim a veremar. Cap a 1/4 d'una, quan hem fet uns 12 rengles, rebem el premi d'unes tallades de síndria fresca i molt gustosa; després ens apleguem a la sala de premsat, uns ginys fan tota la tasca que d'altra manera costaria molt de temps i esforç. Tots tastem el most

d'aquells raïms que acabem de tallar.

La visita als cellers, escoltar la remor de la fermentació que ha començat a dins de les bótes, i els descens cap dins de la terra on reposen, i es van fent vells, els vins collits en anyades anteriors. Sortim a fora i un cop superat l'enlluernament del Sol, anem seient a la llarga taula on ja hi trobem el parament de plats i copes. Van venint entrants, els plats de pa amb tomàquet i embotits, van arribant també les ampolles dels diferents vins (fins a 8) Es fa cert que "bonum vinum leatificat cor hominis" un amic meu, ex-jesuïta, sempre hi afegia "et murie-libus" i tenia raó, la gresca, xerinola, barrila i gatzara van en augment, finalment ens porten la síndria, la garnatxa i

el cava, amb el cava arriben els brindis i bons desitjos, per a tots i l'Agrupació. Algun malpensat ja insinua un possible conveni de la família Comas Vidal i els mossos i que ens trobarem un post de control a la sortida mateix de la finca. Ara ve l'hora de les recol·leccions de verdures, fruites i ampolles per a dur-nos a casa, passem per l'horta, pel celler i per caixa, està clar.

De mica en mica, tal com anem complint els cotxes, anem acomiadant-nos i sortint cadascú cap a casa seva. Bon dia, bona verema, bons vins, bona companyia... Ah, el mossos no hi eren, sempre hi hauran llengües verinoses.

Jordi Romagosa
soci 1224

La UEC de Gràcia a l'Escola

*El passat dia 14 d'octubre va tenir lloc a la seu social de la **Unió Excursionista de Catalunya de Gràcia** l'adhesió d'aquesta Entitat al conveni de col·laboració entre l'Agrupació Excursionista "Catalunya" i el Foment Excursionista de Barcelona*

Al'acte de firma figuraven els Presidents de les Entitats, Jep Tapias de l'AEC, Lluís Solà del FEB, Joan Sanjaume de la UEC de Gràcia, i per l'Escola d'Esports de Muntanya Glacera, el seu director, Javier Aznar.

L'Escola d'Esports de Muntanya Glacera, es crea el setembre de 2005, obtenint el reconeixement per la FEEC i l'ECAM d'Escola Reconeçada. L'EEMG es crea amb la intenció d'integrar Entitats Excursionistes que permeti unir esforços per donar resposta a les ne-

cessitats de formació en les diferents especialitats esportives que es realitzen en el medi natural, tant per a les entitats que la formen, com per a la resta d'entitats que ho sol·licitin.

La volta al món en bicicleta

amb un missatge de pau

El nepalès **Pushkar Shar**, que va iniciar fa deu anys la volta al món en bicicleta sortint de Kàtmandu, va recalar a Barcelona, seguint el seu periple per 150 països, en els quals ofereix un missatge de pau i recull una bandera que, una vegada finalitzi el seu llarg viatge en el 2010, pujarà al cim de l'Everest.

L'acte barceloní, organitzat pel Consolat General del Nepal i dintre dels actes del Cicle Everest "Memorial Sir Edmund Hillary", va ser presidit pel Consol General, Lluís Belvis, a qui va acompanyar el president de l'AEC, Jep Tapias.

Pushkar va partir del regne de les muntanyes amb 100 rúpies (equivalent a un euro) a la butxaca. Té previst completar més de **300.000 km** sobre la seva bicicleta, mitjà de transport que s'ha vist obligat a canviar en dues ocasions després de sofrir sengles robatoris.

En els **deu anys** transcorreguts des de la seva marxa de Nepal, Pushkar ha sofert accidents, condicions meteorològiques adverses i, fins i tot, un segrest, fet que li fa afirmar després del seu pas per Àfrica: **"són més perillosos els homes que les feres salvatges"**.

"L'inici del meu viatge va ser el 29 de novembre de 1998 i espero culminar-lo el proper any, després de recórrer 150 països, dels quals, de moment, ja n'he visitat 122", va explicar l'esportista.

La major dificultat viscuda va ser els dos robatoris soferts: ***"A Nova Zelanda em van robar la bicicleta i allí mateix Sir Edmund Hillary, assabentat de l'esdeveniment, me'n va regalar una de nova perquè seguís el meu viatge, va ser molt emocionant sobretot sabent qui era Hillary i el que representa per al Nepal"***. Pushkar, que està realitzant el seu viatge sense patrocinador, assegura que ***"les bones gents m'han permès menjar algunes vegades, només una vegada al dia, però suficient per a seguir amb el meu somni"***.

El nepalès va rebre de mans del president del club la banderola de l'Agrupació perquè ho llueixi durant la resta del viatge i ho pugui, si és el seu desig, al sostre del món en el qual des del 16 de maig de 1993 ja oneja, de forma simbòlica, l'escut de l'AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA".

M. Cabanillas

“Memorial Sir Edmund Hillary”

La història de l'Everset (IV)

1964 – 1974. Primer intent d'alpinistes bascos

El 1965 una expedició de l'Índia assolí, el 20 de maig, situar a nou membres de l'equip en el cim que hi arriben seguint el vessant que transcorre per la cara Sud. Entre 1966 i 1969: Nepal es tanca a l'alpinisme a causa de la tensió política entre l'Índia i Xina. El 1973 Guido Monzino, un milionari italià, organitza una expedició per la ruta de la cara sud. En l'atac al cim l'expedició va utilitzar dos helicòpters per a transportar càrregues al cap d'amunt de la cascada de gel.

Un dels helicòpters es va estavellar, sortosament no van haver-hi víctimes. El 5 de maig el nepalès Shambu Tamang, de 16 anys, es converteix en l'escalador més jove de tots els qui havien trepitjat el cim.

En 1974, amb el patrocini de l'empresa Cegasa Tximist, es va realitzar la primera expedició de l'estat amb protagonistes bascos.

L'equip el formen Ángel Rosen, Juan Ignacio Lorente, Juan Cortázar, Juan Carlos Fernández de la Torre i Luis María Sáez de Olazagoitia.

Gràcies al patrocini de Cegasa Tximist i al permís aconseguit en 1972, els expedicionaris van poder marxar cap el Nepal per a intentar el projecte de major envergadura mai portat a terme per muntanyencs bascos.

Els problemes afrontats pels expedicio-

naris, van començar en els despatxos ja que el seu projecte no va tenir el suport del governador Civil de Biscaia que va qualificar als muntanyencs integrants de l'equip de “rojos separatistas”. El delegat Nacional d'Esports i el propi ministre van pressionar a José Antonio Odriozola, president de la Federació Espanyola de Muntanyisme, per a que no autoritzés l'expedició, requisit imprescindible per a poder realitzar el projecte. Odriozola no es va deixar intimidar i va assegurar que si no podia autoritzar-la dimitiria i donaria informació als mitjans de comunicació dels motius que el duïen a abandonar el seu càrrec.

El grup basc va poder finalment sortir. L'expedició va arribar al Coll Sud. La cordada formada per Felipe Uriarte i Angel Rosen van portar a terme el primer intent. Van passar la nit a 8.530m d'altitud amb l'esperança que a l'endemà aconseguirien el cim, però el fort vent, la boira i la neu van fer desistir a ambdós alpinistes. Gallardo i Abalde en una cordada i Kirch i Villar en una altra van arribar de nou al Coll Sud per a dirigir-se al cim, però el monsó es va anticipar, tot i els enormes esforços, va ser impossible l'ascens al Everest. La mala sort amb el temps no va fer desistir els muntanyencs que van sol·licitar altre permís, el qual els va

ser concedit per a 1982.

En 1974 la relació d'ascensionistes es

va quedar buida.

Manuel Cabanillas

Sopar nepalès-tibetà

Tot un èxit d'organització i participació. Menjar molt gustós. Va assistir-hi el Cònsol General del Nepal, Lluís Belvis. Va coincidir que un col·laborador del restaurant és el president dels tibetants a Espanya. Al final va haver-hi rifes i regals per a tothom. Fem un extracte de les paraules de benvinguda d'en Manuel Cabanillas:

El memorial 'Sir Edmund Hillary' el vam iniciar el passat mes de maig i finalitzarà el 29 de maig de 2009, data en la qual es compliran 56 anys de la primera ascensió a L'Everest protagonitzada per Edmund Hillary i Tensig Norgai i 16 de l'arribada del banderí de L'Agrupació al sostre del món de la mà del nostre consoci Josep A. Pujante.

Quan a la secció de Cultura vam embastar el programa del Cicle, es va presentar la possibilitat de realitzar actes paral·lels que enriquessin el coneixement del Tibet i Nepal.

Entre els molts actes, que anirem desgranant successivament, ens va semblar oportú acostar-nos a la gastronomia d'ambdós pobles.

Dintre de les possibilitats de l'Agrupació, i algunes col·laboracions externes, s'ha muntat un escenari que ens envoltés d'aires nepalesos i tibetans. Els veïns dels carrers Tordera de Gràcia i Galileu de Sants, han col·laborat regalant-nos els treballs que ells havien realitzat per

a guarnir els seus respectius carrers amb motiu de la festa major d'enguany.

També s'ha intentat que els colors que ens acompanyen a les taules siguin el més semblants possible als que utilitzen els Lames en els seus vestits.

Per a escollir el menú, i aconsellats pel Cònsol General del Nepal, en Lluís Belvis, s'han visitat uns quants restaurants de cuina nepalesa i tibetana, buscant qui ens donés la visió exacta del que mengen els pobladors d'ambdós costats de l'Everest.

L'elecció de la cuina ha estat fàcil i la del menú de tast s'ha fet al costat dels professionals nadius del restaurant Potala, Dawa i l'esmentat president, licenciat en filosofia budista, Khen Thendup.

La base del plat és l'arròs que barregem amb sopa de llenties i amb salsa molt picant. Les verdures al curry és un bon acompanyament de la carn, servit amb el Thaali (plat dividit amb compartiments). Tot regat amb dues begudes molt habituals al Nepal: la cervesa i l'aigua. De postres, batut de iogurt i te negre Darjeeling.

Entre altres regals hi ha uns fils de colors, el Sundy, beneït per un Lama de l'estupa de Boudhanath, la Meca del budisme tibetà i l'estupa més gran del món, que un cop fet tres nusos i nuat al canell ens guareix fins que, per l'efecte del temps, es trenqui.

Altes del mes d'octubre

Araceli Ortega Hijarrubia
Xavier Tarrats i Gabarrilla
Raimon Montoriol Palmes
Joan Montoriol Cunill
Xavier Montoriol Cunill
Sílvia Blasco Puig
Alexandre Furest Fdez.
Lluc Furest Blasco
Carles Gaspar Periego

Neus Mataix Ochoa
Marc Gaspar Martínez
Aina Gaspar Martínez
Aina Garcia Mataix
Teresa Rubió i Pallé
Martí Alemany Joaquina
Tison Alemany Osta
Yu Hua Alemany Osta
Roser Olivé Pérez

Mar Olivé Nieto
Eulàlia Planas Cuchi
Ona Prat Planas
Aina Prat Planas
Julio C. Riesco Mena
Oriol Riesco Tomás
Eulàlia Estanyol i Codina
Sebastià Porta i Miró

La nostra més cordial benvinguda
i el desig d'una ben profitosa estada a l'Agrupació

Pessebre a la muntanya

Oi que us vam dir que reservés-siu el dia **29 de novembre** per plantar el pessebre de l'Agrupació? Doncs ja està, ja tenim el lloc i està tot organitzat! Enguany el posarem al **Collsacabra**. L'autocar ens deixarà a **Tavertet (869 m)**, assentat al cap d'amunt dels espadats, des d'allà caminarem una hora i mitja i pujarem fins el cim de **Rocallarga (1.185 m)** on hi trobarem el senyal de vèrtex geodèsic. Es tracta d'una preciosa balconada sobre la Vall de Sau. Allà mateix hi fixarem el nostre pessebre. Acompanyeu-nos, gaudireu de les rouredes i d'unes vistes impressionants sobre els cingles, les valls i tot el muntanyam de Collsa-

cabra i Les Guilleries.

HORA: 7 a P. Catalunya (B. Espanya).
7,15 a Fabra i Puig.

PREU: 30 € soci fins el 20 novembre.
35 € no soci a partir del 21 novembre.

PLACES: 40

DINAR: Roda de Ter, 15 h.

Sopar de Nadal

El **19 de desembre** farem el tradicional sopar de Nadal pels socis.

Primer a la nova seu de l'Agrup. Reserveu la data.

Calendari 2009

Estem recollint fotos per cada mes. Que siguin tamany de 20x30 cm, més o menys, horitzontals preferentment, i a alta resolució, on es vegi una activitat pròpia d'excursionisme. La quantitat de còpies es farà segons comanda.

Cava

Resten a l'Agrupació algunes caixes de cava del centenari de l'any passat.

Loteria de nadal 13.927

Les butlletes a la venda a secretaria a 3€ (2,4 € de participació)

Consell Superior del Termcat

Al web <http://www.termcat.cat/cercatem> hi podreu trobar noves incorporacions de diversos termes d'escalada que han estat incorporats al català i que han rebut l'assessorament i aprovació del nostre consoci Xavier Díaz.

segm

aquesta web et sorprendrà

www.balmaat.com hem trencat esquemes

Per el material per a esports de muntanya i aventura, totes les estacions d'esquí d'Europa, altímetre de 12.000 muntanyes, contenen de fotografies, dues revistes. Cerca als llocs companyys de viatge per a escalada, fer expedició, sortir el cap de setmana... a www.balmaat.com

24 HORES

BALMAT

Tel. 934 548 309 · 08011 Barcelona · balmaat@balmaat.com

1 MODA RONA TÈCNICA Gran Via C.C., 581 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	2 ESQUÍ I TEMPS LLIURE Gran Via C.C., 577 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	3 ACAMPADA Corte d'Urgel, 72 08011 Barcelona Tel. 934 548 309	4 MUNTANYA TÈCNICA Corte d'Urgel, 76 08011 Barcelona Tel. 934 548 309
---	--	---	---

AGRUPACIÓ EXCURSIONISTA "CATALUNYA"

Padilla, 255-263, primera planta

08013 Barcelona
e-mail: aec@aec.cat

tel: 93 302 45 29
web: www.aec.cat

PUBLICACIÓ
PERIÒDICA

Amb la col·laboració de:

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar i Família
Direcció General
d'Actuacions Comunitàries i Cíviques